

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre 1 ft. | Egészévre 4 ft.
Félévre 2 ft. | Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

A nemzetközi jog.

Közművelődési és nemzetgazdasági szempontból, éppen oly szükséges a nemzetek érintkezése, mint az egyének — és társaságoké. A kölcsönösség elvén alapuló ezen érintkezés a közlekedési eszközök tökélyesbülésével odafejlődött, hogy az ismeretek szélesbítése s a tapasztalatok bővítése, intelligens embernél, szinte életszükséggé érlelte az idegen nemzetek viszonyainak közvetlen tapasztalatokon alapuló megismerését, de ettől eltekintve, a kereskedelmi s üzleti érdekek is indokolják a nemzetközi érintkezés czéltudatos fejlesztését és minél szívélyesebb tételét. Magyarország e tekintetben nem hogy nehézségeket, nem támaszt, hanem a saját érdekének rovására nem csak felette előzékeny, sőt túlságosan elnéző.

Különösen tapasztaljuk ezt itt a határszélén, Románia közvetlen szomszédságában.

A határszéli viszonyokat ismertetve a közel multhoz rámutattunk azon visszás állapotra, mely ugy államrendészeti, mint

vámkezelési szempontokból egyaránt hátrányunkra szolgál. Románia, nem csak czéltudatosan szervezett vámkezelősséggel, hanem rendes katonasággal védi minden határponthoz saját érdekeit s ezzel szemben mi — mondhatni — teljesen védtelenül állunk.

Említett czikkünkben a kiviteli s behozatali czikkeli vámkezelést ismertettük s jól eső meglepéssel konstatahatjuk, hogy felszólalásunk, nem volt pusztába kiáltó szó. Illetékes helyről vizsgálat lett elrendelve s a visszás állapot mikénti orvoslása iránti javaslatlételre a helyzetről tudomással bíró hatóság utasított.

Ujabbán felmerült esetek alkalmából, más körülményre kívánjuk irányítani ez uttal a közfigyelmet.

Tudvalevőleg, mióta a szurduki állami ut kiépült, ezen vonalon igen élénk forgalom fejlődött ki Magyarország és Románia között.

Közvetlenül a magyar határnál vámsorompó, katonaság és vámkezelőség van alkalmazva román részről, néhány kilométernyire Pajusnál szintegy. A mi részünkről a határtól pár kilométernyire

egy vámellenőr és egy pénzügyi fővigyázóból álló vámkielentőség van.

A romániaiak gyalog, loháton s kocsin, szabadon jönnek — mennek, ellenben innen kimenni még szabályszerű igazolvánnyal is bajos, sőt lehetetlen, vám tárgyakat bevinni pedig annál kovésbe.

Ha egy állam vámkezelési és közrendészeti szempontokból szigorúan védi érdekeit, az ellen kifogás nem tehető, de csak addig, amíg ez a kölcsönösség elvét, a közlekedés szabadságát és az egyeni jogot nem sérti.

De mit tapasztalunk?

Pár nap előtt két kocsival Turgu-Juba indultak Petrosényből többen, részint kirándulás okából, részint üzleti összeköttetés miatt, részint rokoni látogatásra.

Pajustól visszautasítottak.

Nem vittek magukkal semmit, utcaluk rendben volt, szóval közrendészeti, vagy vámkezelési nehézségek nem forogtak fén. És még se bocsájtottak be Romániába, még pedig azon — tudomásukra hozott — okból, mert zsidók.

Van e erre vonatkozó törvénye Ro-

PETROSÉNY és VIDÉKE TÁRCZÁJA.

Miért lettem sikkasztó.

Divatos betegség egy idő óta a sikkasztás. Valaki becsületes, köztisztelőnek örvendő éveken keresztül s egyszer csak sikkasztásért letartóztatják, vagy a rabizott pénzzel együtt hült helyét találják.

Az első lépés nehéz csak; a többi magától jön. Én — ki adópénztárnok vagyok, — sokszor elgondolkoztam azon, hogyan lehetséges, hogy egy tisztviselő sikkasztásra adja a fejét? Hosszu évek küzdelmeinek eredményét, egy család boldogságát s élete hátra levő részét tönkre tenni, nevét beszenyezni, — biz ahhoz nagy foku lelki súlyedés, vagy agylágyulás szükséges.

Igy gondolkodtam fiatal éveimben, így vélekedem ma is. A garzon élet unalmas órái nagyon alkalmasak ily aktuális kérdések fölötti elmelkedésre, különösen nálam, ki a kártya és tivornyázásban szórakozást nem lelek.

A házasság semmi kedvet sem éreztem. Nem is nősültem meg — s azt hiszem, hogy ma, tisztességgel betöltött 40. év után nem fogom már ráadni deresedő fejemet.

Mikor pénztárnok lettem, már annyira megszoktam a magános életet, hogy nem voltam hajlandó arany szabadságomat Hymen rablánczaival feleselélni.

Szerencsésen elrugtam a 40-ik évet. Mindig becsületesen éltem. Ekkor azonban én is felesaptam sikkasztónak — (csak el ne fogjanak s be ne csukjanak, hogy ilyen nyíltan bevallom).

Ilyen előrehaladott évemben dicsértem az urat, midőn élet elveim egyik legfőbbikét megtagadtam. Eddig ismeretlen volt előttem az az érzés, a mit szerelemnek mondanak. Nem tagadom, éreztem többször, hogy valami kimondhatatlan vágy, erős vonzalmat ébresztett bennem, egyszer egy szőke, máskor egy barna nő iránt; de erős akarattal s életelvemhez való következetes kitartással elnémitottam ezt az örületes hevületet.

Végre, még is én lettem a vesztes.

Meg ismerkedtem egy angyali szépségű, — ördögi kaezérű, fiatal-öregy asszonnyal.

Arany szőke haja, éj sötét szemei, jünői kareus természet, úgy látszik mind arra lettek teremtvé, hogy miattuk a kárhozat legyen osztályrészem.

Már ismeretségünk kezdetén beláttam, hogy jó lesz reám nézve, ha távol maradunk

egymástól s minél inkább kerültem, valami csodás varázslat annál inkább vonzott hozzá.

Akaratom nem volt elég erős arra, hogy kivonjam magamat büvköréből, napról napra jobban belemerültem csoda szép szemei nézésébe; lelkem eladtam volna az ördögnek is, ha ő az enyém lehetett volna.

Minden szabad időmet nála töltöttem. Szívesen fogadta hódolatomat, de érthetetlen tartózkodása még is távol tartott tőle.

Tantaluszi kínokat éreztem közelemben s bírásért minden áldozatra hajlandó lettem volna, de ő kimért s hideg maradt. Egy egy csábító mosolyával az égnek minden üdvösségét árszította rám. Rideg magányomban egész éjszakákon gondolkodtam a felett, hogy mi úton-modon nyerhetem meg szerelmét.

Semmi ohaja sem volt. Hónapok teltek el, midőn egyszer akaratlanul bár, de egy vágyát kifejezte előttem. — Elhatároztam, hogy teljesítem, megmutatom neki, hogy az áldozatoktól sem riadok vissza. Mindent — szerelméért.

Egy szép délutánt felhasználva, elindultunk, hogy egy nagy sétat tegyünk. Ez is nyereség volt reám nézve, sőt kimondhatlan boldogság.

Egy ékszerész kirakata előtt haladtunk el, hol egy remek nyakék vonta a figyelmet ma-

mániának, nem tudjuk, — de nem hiszünk hogy legyen. Ha nincsen, akkor mi alapon és mi joggal utasítatnak ki tisztességes magyar állampolgárok Romániából azon ürügy alatt mert zsidók. Minthogy az említett kirándulók nem is zsidók, tehát csak ürügyül használtatott az említett ráfogás. Ha pedig az idegen zsidóknak nem szabad Romániába pár napra se bemenni, akkor nem volna szabad részükre utlevelet kiszolgáltatni, hogy inzultusnak ki tévé ne legyenek.

Még más fontos körülményt sem hagyhatunk említés nélkül.

A keleti marha-vész behurcolásának megakadályozása czéljából mulhatlanul szükségesnek mutatkozik, hogy a Romániából a Szurdukon át való közlekedés részünkről is szigorubb ellenőrzés alá vettessék s e végből közvetlenül a határnál megfelelő pénzügyi vagy más megfelelő határhozi szolgálat létesíttessék arra nézve, hogy engedély s megfelelő igazolvány nélkül Romániából semminemű átlépés ne történhessen. De ettől eltekintve a pénzügyi kincstárt közelről érintő csempészkedés meggátlása czéljából is mielőbbi sürgős intézkedés volna teendő magának a határnak szigorubb zár alá vétele végett, mert a jelenlegi vámkirendeltség a határvonalától olyan messze s olyan nyílt helyen fekszik, hogy ezzel semmi czél egyáltalán elérve nincs s nem is lehet. E tekintetben a lehető legegyszerűbb és legkiváncosabb az volna, ha közvetlen a Magyarországot Romániától elválasztó patak hídján közvetlen közelében állami közegek álló felügyeletre rendeltetnének ki s e végből a pénzügyi kincstár egy megfelelő ór helyet elzárható sorompóval építene oda.

A Román határt állandóan kirendelt katonaság védi, míg bennünket senki sem, onnan van az, hogy mi minden méltatlan sérelmet zsebre vágni tartozunk, míg a romániaiak a határ vonalat nem respectálva, kényük kedvük szerint ignorálva sértik határunkat. Ideje volna tehát az állam tekintélyének megfelelőleg intézkedni. Akárhányszor megtörtént s megtörténik, hogy tisztjeik oldalfegyverrel lépik át a határt, de próbálnak ezt meg a mi tisztjeink. Fogatokat, eddig nem bocsátanak át, míg a lovak s kocsik az értéknek 2 szeresét le nem teszik, míg hozzánk jöhetnek ahogy tetszik, akadálytalanul.

Ezen ügyet még nem fejeztük be.

UJDONSÁGOK.

— A pünkösdi ünepeknek a legkellemesebb tavaszi időjárás kedvezett. Délelőtt mindkét napon a templomokat keresték fel a hívek, különösen a rom. kath. templom volt mind két ünnepeken annyira zsúfolva, hogy még a bejárat előtt is százával ájtatoskodtak azok, akik nem fértek be. A nagy misén a női énekkar gyönyörűen énekelt mindkét ünnepnapon. Diabelli F-dúr miséjének egyes részeit s Concione nagymiséjét, áhitatot keltve a hívek lelkeiben, felekezeti különbség nélkül. Ezuttal is beigazolást nyert azon — már korábbi — tapasztalat, hogy a rom. kath. templom nem elegendő a hívek befogadására, már is kicsiny, pedig nem csak ezen felekezet hívei, más vallásúak is tömegesen sereglenek a rom. kath. templomba nem csak egyházi, vagy nemzeti ünnepélyek alkalmával, hanem még köznapokon is. — Miért ne? Egy Istent imádunk mindannyian s az Ő háza az Ő dicsőségének van szentelve. Pünkösdi második napján a reggel öt órai, majd később a délelőtti 10 órai vonattal százával rándultak ki Petrosényből Szurdukba, számtalanon úgy sétáltak ki, vagy kikocskáltak. A gyönyörű hely minden pontján folyt a társasjáték, hangzott a

vig dal és sistergett a zsványpecseny. A társas kocsi is egész nap közlekedett.

— **Urnáp.** A katolikus világ legnagyobb sátoros ünnepe lesz csütörtökön, június hó 1-én. A világ négy tája irányában felállított lomb sátrakhoz vonul szolozsmákat zengve, ájtatoskodva a körmenet s a bányász-zenekar egyházi énekekkel kíséri s a mozsarak dördülése végül a harangok zugása közé. Ha az idő kedvez, — mint évenként, — ez uttal is ezrével vesznek részt a körmenetben Petrosény és vidéke lakosai, felekezeti különbség nélkül.

— **Eljegyzés.** Jónap Henrik Baniczáról, eljegyezte Kohn Jozefin kisasszonyt Déváról.

— **Eljegyzés.** Markovics Márton-petrosényi és Czober Róza, kabai — jegyesek.

— **Halálozás.** Bonyhádi Perczel Móricz 1848-49 iktábornok, a magyar szabadságharc hős bajnoka, f. hó 23-án meghalt Bonyhádon.

— **A mi sajtóperünk.** Tehát lesz sajtóperünk is. Sokan azt vetik szemünkre, hogy kesztyűs kézzel nyulunk mindenhez s ott a hol kell, nem tünk elég nagyot, S midőn ezt koncedáljuk, különösen hangzik, hogy a fenytő bíróság előtt beigazolt, sőt a tettes által is beismerett tény száraz közléseért, egy lupényi bűsmagyar —, Bíró Károly — ki előbb becsült-sértési pert indított lapunk szerkesztője ellen s midőn panaszával végérvényesen elutasított a sajtóbírósnál tett panaszt, Nem nagy dolog az egész. Olvasóink már el is felejték, hogy Bíró Károly tetteleg bántalmazta Simon Balásné s ez által, ezért be is lett perelve. Erről a férfias hősködsérről tettünk említést a napi lapok között s ezért fortyant fel a lupényi himnusz nevére, ki elég bátor volt egy védtelen tisztességet bántalmazni. No hát, csak nagyobb bajunk ne legyen soha, mint amit ez a sajtó per okoz.

— **Fililrestélyt** rendez az olvasókör június hó 4-én a Wágner szálloda nagytermében. Az érdekes műsort legközelebbi számunkban közöljük.

— **Petrosény község képviselőtestülete** f. hó 24-én közgyűlést tartott, mely a kiküldött bizottság jelentése és az előjáróság által be-terjesztett észrevételek alapján tárgyalta 1898

gára. — Egy kis papír lap volt az ékszerakasztva — 900 frt — ár volt reá írva.

Ő csillogó szemekkel nézte az ékszer s fel sohajtva jegyzé meg: „ha az enyém lehetne ez a...”

— Ej! nem szegény özvegy asszonynak való ilyenek után vágyakodni.

De nekem lelkembe vésődött akaratlanul tett megjegyzése. Nem szóltam semmit, folytattuk sétánkat. — Nyugalmam azonban meg volt zavarva. — Küzdött egyik érzés a másikkal. Végre lecsendesedtem.

Befejezve a sétát, elváltunk.

Lázás agyamban egyik örült gondolat a másikat viharoként kergette. Ha azt az ékszer jegyajándéku felajánlhatnám! De hol vegyem a pénzt? Csak nem egész évi fizetésemet kellene érte kiadnom, de azzal sem rendelkezem most. Egyetlen vágyáról van tudomásom, azt teljesítenem kell minden áron. Ha elfogadja az ékszer, elfogadja kezemet is s én a föld legboldogabb halandója leszek.

Ily gondolatokkal tépelődve csak reggel felé birtam elaludni. Teljesen ki voltam merülve.

Keveset aludtam, gyorsan felöltözve siettem az irodába.

Végeztem dolgom rendesen s este a nyak-

ékre szükséges pénz — 1000 frt — a zsebemben volt, 17 drb 1000-frtos bankjegy folyt be az nap a pénztárba. — Este az összes pénzt még egyszer az ellenőrről megolvastuk s hiánytalanul be tettük a főpénztárba.

De csak az ellenőri hitte, hogy a pénzt hiánytalanul helyezték a vasszekrénybe.

Hallgattam ugyanis az ördög szavaira s 1 drb 1000 frtot zsebre vágtam. Egy másik bankjegyet pedig két rét hajtva tettem a csomag középebe. Tehát 1 drb. két darabot mutatott az egyik oldalon — így 17-tet; de a másik oldalon csak 15-töt. — A pénz megolvastásánál pedig nem tettem az ezreket külön-külön az asztalra, hanem a csomagot egyik kezembe fogva, azon az oldalon, a hol a két rét hajtott bankjegy volt, nyugodtan megolvastam s látszólag meg volt mind a 17 drb. — Ezután az összes pénzkészletet be tettük a pénztárba, melyet két kulccsal bezárva, nyugodtan távoztunk el a hivatalból, mint a kik jól végeztek azon nap teendőit.

Az utcára kiérve elbuszultunk egymástól s engem legkevésbé sem gyötört a lelkiismeret, azért, hogy szegény, ártatlan ellenőrt mecsaptam 500-frtig.

Ugyanis közösen levén a pénztárért felelősek, így az 1000 frtnak felét ő fogja meg-

fizetni. Abban pedig biztam nagyon, hogy a turpisságra nem jönnek rá, mert következő nap valamikép módját ejtem s az áruló — kettő hajtott — ezrest rendes helyzetbe fogom hozni. Bennem nem fog senki kételkedni s mikor kiderül a hiány, szabálytalanságnak minősítik; kapunk egy nagyobb foku dorgátoriumbot, 500 — 500 frt térítmenyt a nyakunkba sóznak és ezzel el van végezve. A reám eső 500 frtot fizetésemből részletenként levonják.

Még szidtam magamban szegény ellenőrt. Ugy kell neked számár! Tanuld meg, hogy a pénz olvasásnál nyitd ki máskor jobban a szemeidet.

Rohantam az ékszerészhez, a nyakéket megvettem 800 frtért, ezzel a bájos kis ördög szívét is.

Mikor kijelentettem, hogy e csekélységet eljegyzésünk emlékére bátorkodom átadni s boldog leendek, ha őt boldogíthatom; — válamra hajtá bódító szép fejét, szíve dobbanását keblem visszhangozta s forró csókot nyomtam ajakára. Ő igent mondott s jegyesekké lettünk. Boldogságot nem zavarta annak tudata, hogy milyen úton jutottam célomhoz.

Örömem azonban rövid ideig tartott. Tőle eljőve, a mint a kapun kilépek, egy rendőr tűnik szemembe, ki már idáig is kísért, de akkor nem tulajdonított nekik jelentőséget. Várakozó

évi községi költség vetést, mely a bizottsági jelentés és előjárásági ellenőrzéseivel együtt a vármegye számvetése, illetve törvényhatósági elbírálás alá terjesztetett. A közgyűlésről utólag értesülvén ezuttal részletesen nem referálhatunk.

— **Eljegyzés.** Mandl Antal m. á. v. mozdonyvezető eljegyezte Ungár Ida k. a. Petrosényben.

— **A petrosényi gör. kel. templom** toronyfalazatának emeléséhez is hozzáfogtak, de az építés meglehetősen lassan halad.

— **Vasuti építkezés.** A vasuti telepházak építési munkálata igen szépen halad, nagy munka erő végzi az ács és kőműves munkálatait, ellenben felengedő napszámok nem kaphatók a vállalkozóvidékről hozatni kénytelenített. Sajátosság, hogy éppen azon munkára alig akad itt ember, a melynek végzésére más-hol oly tömegesen kínálkoznak. Ez is bizonyítja, hogy nálunk jó kereset forrás van s aki akar és tud dolgozni az tisztességes keresetforrásra talál itt, míg máshol a napszámok munkások panaszolkoznak, hogy nem kapnak munkát.

— **Majális.** A „Magyar Államvasutak” petrosényi alisztjei által rendezett majálisra ismételtelen felhívjuk a közönség figyelmét. Kedvező idő esetén ma, vasárnap délután 4 órakor a Wagner szálloda tágas és szépen díszített kertjében kezdődik a táncmáltság, mely előre láthatólag igen látogatott lesz.

— **Veszélyes hid.** A livazenyi zsilhid oly rozott állapotban van, hogy azon a közlekedés valóságos életveszéllyel jár. A Romániából közlekedő delezsánzból kifogják a lovakat, kiszálítják az utasokat s a járművet ügyontatják át rajta. A hid egyik fele beszakadt a napokban, de már kijavították. Legfőbb ideje, hogy az állami vashidat mielőbb felépsék. A hid vasrészeit már készítik a Schlik gyárban s mihelyt a víz valamennyire lepad, azonnal hozzá is fognak az építéshez. Csak addig valami katasztrófa ne történjék.

— **Tejgazdasági tanfolyamat** rendez, a földművelési m. kir. miniszter 20 nép tanító számára Sárosvártól július 9-től augusztus 5-ig. A felveendőknél minden nemű költségeikre 50 fr. segélyben részesülnek. A folyamodásokat, mely-

állásban leste az ajtót, melyen kijöttem s bűnöm tudatában reszketni kezdtem, midőn észre vettem, hogy követ.

Összezártam az összes utcákat, nem tudtam előle menekülni. Mindenütt nyomomban volt. — Teljesen kimerülve érkeztem haza s velem egyszerre jött a rendőr is.

Szobámba rohantam s egészen kétségbe esve vettem magam ágyamba.

A lépcsőkön hallottam a rendőr lépteinek zaját.

Nem! Azért sem! Soha se fogok a sik-kasztók sorsára jutni! Van még mentég! fejem felett a töltött revolver.

Isten veled — de nem — ürdög veled sorsom átka!

Egy kis papírra hirtelen e szokat irtam: „a sikkasztó én vagyok, az ellenőr teljesen ártatlan.”

Az ajtó hirtelen feltárul, a rendőr belép; a revolver a kezembe, — halántékomnak irányítom a ravaszt megnyomom, — de a rendőr gyorsabban hozzám ugrik, a revolvért kirántja kezemből és . . . felébredek.

Az ellenőröm állt ágyamnál; jött, hogy tegyük meg szokott reggeli sétánkat.

Bucsy Ákos.

ekhez okmányok nem szükségesek, csak is a folyamodó kora és az jegyzendő fel, hogy tanít e ismétlő iskolában, június 12-ig kell beküldeni a megyei tanfelügyelőhöz.

— **Acetylen és vegyészeti gyár.** Legutóbbi számunkban említettünk s most határozatlan állíthatjuk, hogy Livazényben a Calcium-Carbid és a vegyészeti gyár építését július hóban megkezdik, még pedig nagy munka erővel. A részvénytársulat f. hó 24-én tartott közgyűlésének megbízásából a társulat igazgatója s több képviselője Petrosényben van s kijelölték a helyet, hová a gyárak és a fűdött csatorna épül, melybe a vízerő kifejtésére felhasználandó Zsil folyó vezetetik. Hogy mily fontos és nagy horderejű ez a vállalat különösen Petrosényre, azt legközelebb méltatandjuk s ez uttal csak az örömhírt üjságoljuk.

— **Erdélyi műkincsek a pársi kiállításon.** Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter azt a szép tervét, hogy erdélyrészi műkincseket összegyűjtsek és a pársi kiállításon bemutassák komolyan meg akarja valósítani. Gróf Bánffy György elnöklésével e célból külön bizottságot szervezett, melynek a műkincsek kiválogatása lesz a feladata.

— **Érdekes házasság.** Putnoky Lajos fiatal asztalossegéd e napokban vezette oltárhoz egy jó módú muraközi gazdaember Gombos István pirosposzsgás szép leányát: Erzsit. Putnoky néhány hó előtt jött fel a fővárosba s a „Budapest” apróhirdetési útján egy asztalosműhelyben keresett és talált alkalmazást; s mint szorgalmas munkás néhány hó alatt már egy kisebb összeget takarított meg magának. Unalmasnak találhatta egyedül az életet, mert egy napon csak ismét beállított a „Budapest” kiadóhivatalába, hogy nősilni akar. A hirdetés meghozta a kívánt eredményt s néhány nap múlva már boldogan távozott a kiadóhivatalból egy csomó levéllel. A jelentkezőkből választott magának menyasszonyt, mert tegnapelőtt újból megjelent a „Budapest” kiadóhivatalában, hanem most már fekete ruhában s kacsakaringós beszédben hívta meg a tisztviselőket esküvőjére. S ehhez hasonló eset nem egy történt. De nem is esoda Hisz a „Budapest” általános feltűnést kelt apróhirdetéseivel, melyet naponta 250–300 ember vesz igénybe. Csak meg kell tekintetnünk ezen lap apróhirdetési-rovatát, s látunk ott annyi mindenféle hirdetést, hogy elszámolni is bajos. Vannak ott: komoly házassági ajánlatok, levelezések, ocsó, bevásárlási források, mindenféle irodai, szolgai, varrótűzetű, házmesteri, vizezházmesteri stb. állások. Az állástkeresők sűrűn keresik fel a „Budapest” apróhirdetéseit. A kinek bármely szakmából iparossegédre, munkásra, varónőre, házmeistere, kérésre stb., szóval bármilyen alkalmazottira van szüksége: a „Budapest” apróhirdetési útján csakhamar kaphat ívet. Aztán a vétel-és az eladó rovat, Koresmák, kávéházak, házak, telkek, butorok s más ezerféle ingóságok adása és vétel-és mind feltalálható a „Budapest” apróhirdetési közt. A „Budapest” köz tudomásulag Magyarország legrégebb, legelterjedtebb és legolvasottabb képes politikai lapja s főképpen ennek tulajdonítható a „Budapest” apróhirdetési rovatának rohamos fejlődése. Naponta százazrek olvassák ezen rovatot s így hirdetési biztos eredményre járnak. Egy esekély kis összegért ezen rovat által a legbiztosabban érthetünk czélt csak meg kell próbálni. Apróhirdetéseik egyszeri közlése 10 szóig 15 kr., minden további szó 1 1/2 kr., vásár és ünnepnap 2 kr. Címes hirdetéseknel külön 30 kr. bélyegilleték fizetendő.

A „Budapest” kiadóhivatala Budapestben, IV., Sarkantyus-utca 3 szám alatt van, hova az apróhirdetések ára bélyegben is beküldhető.

CSARNOK.

Bus sejtetem.

Esti szellőnek játszi, lágy fuvalma

Érinti bus, vágtyól égő arczomat;

Enyelgő halk hangon sugdós nekem

Tündéresen szép, édes dalokat.

Elmerengve hallgatom e dalokat;

Beteg szívemnek mind ez oly jól esik:

Időről időre megnyihül fájdalom,

Minttha gondos kéz gyógyítja sebeit.

S föltűnik lelkemben egy boldog jörő,

Hol majd forró szerelmem viszonzozza

Egy leány remegő ajakkal süggy:

„Felejthetetlenül szeretlek régóta”!

S én a hosszú epedés után, melyben

Rajongó szívem csakhogy meg nem szakadt —

Tulajdagi kéjes boldogsággal

Karjaimba zárom majd e szép angyalt.

S suttagó száccakkal szívélbe lopom

Reméngtelennék hitt nagy szerelmemet. . .

— A néma csendet csak ujjongó szívünk

Hangos, gyors dobogása zavarja meg.

A mint így hallgatom esti szellőnek

Csengő-bongó lágy szavait, szívemben

Fölrezdül a fájdalomnak bus hurja:

— Hátba csak ábránd és álom lesz minden.

Fischer Ferencz.

HIRDETÉSEK.

Bor- és gyógyvizek.

Petrosény és vidéke n. é. közönségének becses tudomására hozom, hogy a székelyföldi

Baross viz

és a Margitszigeti

Szt. Margit viz

petrosényi főraktár kezelését átvettem s az említett és friss töltésű kitűnő bor és gyógyviz eredeti üvegekben nálam eredeti áron kapható s bár mily mennyiségben megrendelhető.

Kiváló tisztelettel:

Ruder Jakab.

Sz. 2716-899.

kig.

Pályázati hirdetés.

Hunyadvármegye petrosényi járásban Banicza, Merisor, Krivádia és Petrilla községekből álló **körjegyzői állás**, elhalálozás folytán üresedésbe lévén, ezen anyakönyvvezetői állással egybekötött körjegyzői állás betöltésére pályázatot nyitok.

A körjegyző javadalmazása évi 600 frt fizetés, 120 frt utitartalány, 100 frt irodahelyiség, 164 frt szolga-, illetve küldöncz tartás, lakbér és a szabályrendeletileg megállapított díjak.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883 évi I. t. cz. 6 §-ban előírt képesítésüket, valamint eddigi alkalmaztatásukat is a még megkívántató bizonyítványokkal felszerelt és okmányolt folyamodványait **f. évi június hó 5-ig** bezárólag hivatalomhoz annál is inkább nyújtásuk be, mert a később érkezett pályázatok figyelmen kívül fognak hagyatni.

A választás **folyó év j. s. hó 7-én délelőtt 9 órakor** Petrillán a körjegyzői irodán fog megtartatni.

Petrosény, 1899. május 12-én.

2-3

Buda Károly,
főszolgabíró.

KOHN KATALIN.

Üveg- és porcelán kereskedése. Petrosény.

Elvállal mindennemű **épület üvegezést**, belgiai solin és vörös jegyű cseh üvegből, úgy mint **képeretelést** a legegyszerűbb és legdíszesebb kivitelben a **legjutányosabb árak** mellett.

2-2

Építők figyelmébe!

Tudomására adom a t. közönségnek, hogy **állandó raktárt tartok portland- és román-cement, stuccatur nádfonat, hornyolt és sima cserép, fedő és elszigetelő lemezekből** s az építéshez szükségesítő minden anyagból, mely nálam mindenkor **gyári áron** kapható.

Egyidejűleg tisztelettel jelzem, hogy a

Rabitz és De Bruyn
féle szabadalmazott építkezési rendszer
fő képviselőjét át vettem

Sternberg Bertalan,
építő-vállalkozó.

Tekopálya megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönséget tiszteletteljesen értesíteni, hogy vendéglőm — a Barcsay-féle ház — udvarán, **kitűnő fődött tekopályát** készíttettem s azt **folyó hó 28-án, vasárnap délután 2 órakor** **ünnepélyesen megnyitóm**; mely alkalommal a zenét **Péter Károly** jó zenekara szolgáltatja. Ugy a megnyitáshoz, mint azutánra a délutánonkénti tekezéshez, **bátorkodom** a mélyen tisztelt közönséget szíves látogatásra és részvételre felkérni.

Főtörekvésem odairányul, hogy a t. érdeklődő urak és urhölgyeknek kellemes időöltést szerezsek s egyben a **legjobb ételek és italokkal** a legjutányosabb árak mellett szolgáltatára lehessek.

Petrosény 1899. május 17.

Kiváló tisztelettel:

Wagner Gyula,
vendéglős.

BORRAKTÁR.

Becses tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy **Petrosényben**, saját termésű boraimból **nagy raktárt tartok** s **képviselőtemmel, RUDER JAKAB**, Transsylvaniai sörfőraktáros urat biztam meg, ki az **eredeti s legjutányosabb árak** mellett a megrendeléseknek a legpontosabban eleget teend s kívánatra árjegyzékkel és bormintával készséggel szolgaland.

A borok 56 literes és azon felüli eredeti hordókban szállíttatnak. A hordók a beszerzési költségen szállíttatnak s két hónapon belül **petrosényi raktáramon** a számla szerinti árban visszavételnek.

Ismerős vevőknek **három havi** várakozás mellett szállítok.

Csak is **hamisítatlan, tiszta és sajáttermelésű szász-sebesi boraimat** tartom petrosényi raktáramon, hogy azok **minősége s jutányos árával** a n. é. közönség eddig is tapasztalt bizalmát továbbra is megtartsam, sőt fokozzam, annál fogva ajánlom **kitűnő boraimat** a n. é. közönség becses figyelmébe.

Kiváló tisztelettel:

Fronius Frigyes utóda,

szászsebesi szőlőbirtokos és bornyagkereskedő.